

Komentar Evandjelja: Za oprost je potrebna ljubav

Evandjelje četvrtka X. tjedna
kroz godinu i komentar.

Evandjelje Mt 5, 20-26

U ono vrijeme: Reče Isus svojim
učenicima:

»Ne bude li pravednost vaša veća od
pravednosti pismoznanaca i farizeja,
ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko.
Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij!
Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. A ja
vam kažem: Svaki koji se srdi na
brata svoga bit će podvrgnut sudu.
Ako tko bratu rekne: 'Glupane!', bit

će podvrgnut Vijeću. Ako tko reče: 'Luđače!', bit će podvrgnut ognju paklenomu. Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar. Nagodi se brzo s protivnikom dok si još s njim na putu, da te protivnik ne preda sucu, a sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu. Zaista, kažem ti, nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića.«

Komentar

Isus Krist nastavlja se baviti svojim učenjima na Gori Blaženstava. Učenici su pred njegovim nogama. I mnoštvo ljudi svih društvenih slojeva sluša ga bez riječi.

Otvora im čitav novi horizont,
horizont koji daje život.

I za to govori o oprost. Nema smisla
pojaviti se pred Bogom ako se netko
nije prvo pomirio sa svojim bratom.
Ići naprijed s gestom pomirenja, izaći
mu u susret, imati milosrdno srce
koje vidi dalje od nespretnosti
drugoga, uvjet je za štovanje Boga.

Jer svaka uvreda među ljudima
vrijeđa Boga. To je način da se Bogu
kaže: „ta osoba koja je pored mene
(muž, žena, brat, prijatelj, suradnik,
susjed, tko god on bio) nije dobra,
nije dar, dar za mene. Pogriješio si
što si je stvorio i stavio pored mene”.

A uvreda se svladava samo
opraštanjem. Ali oprost se ne sastoji
u zaboravu, u ignoriranju onoga što
se dogodilo. Prekršaj treba popraviti,
izliječiti. Budući da se radi o rani
koja nastaje u vlastitom i tuđem srcu.

Opraštanje nas vodi pomirenju, obnovi prekinutog odnosa. Da biste mogli ponovno pogledati u oči druge osobe i prepraviti je u tom pogledu. Kada opraštamo, dajemo mu mogućnost da se ponovno rodi, obnovi, vrati izgubljenu izvornost. Kažemo: „Ta te nespretnost, taj prijestup ne identificira. Ti si mi Božji dar i želim te obnoviti svojim oprostjenjem”.

Opraštanje tako postaje čin koji Bogu donosi slavu i hvalu.

Oprost se može postići samo zajedništvom s onim tko je snosio našu krivnju i koji nam je potpuno i radikalno oprostio. Kao što Benedikt XVI. napominje, opraštanje je kristološka molitva: „Podsjeća nas na Onoga koji je za oprost platio cijenu silaska u bijede ljudskog postojanja i smrti na križu" [1].

Samo u Isusu Kristu sposobni smo oprostiti i tako dati štovanje koje je

ugodno Bogu u našem svakodnevnom životu. Opraštanjem ulazimo u ljubav Božju.

[1] Joseph Ratzinger / Benedikt XVI., Isus iz Nazareta, I. Od krštenja do preobraženja, La Esfera de los Libros, Madrid, 2007., str. 196.

Luis Cruz // StockPlanets - Getty Images Signature

pdf | document generated automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-v-decima-semana-tiempo-ordinario/> (10.07.2025.)